



INKIJKVERSIE SCRIPT

Samenvatting van:

Zingen maakt een mens gelukkig...!

Voor 5 vrouwen en 2 mannen. (2 vrouwen hebben een klein rolletje – zij behoren bij het zangkoor, dat voor de bewoners komt optreden)

Tijdsduur: ca. 60 minuten

Er wordt door een groepje vrijwilligers van een verzorgingstehuis voor de bewoners een feestmiddag georganiseerd.

Zij komen bij elkaar om deze middag met elkaar te bespreken. Dit zorgt voor veel verwickelingen, omdat de jongste vrouw van het stel (Anneke) steeds overhoop ligt met de oudste dame van het gezelschap, (Carla) die alleen maar haar zin wil doordrijven. Zij wil dat er die middag alleen maar gebeurt, waarvan zij vindt, dat dat het beste is voor de bewoners van het tehuis. Voor het publiek is dit allemaal hoogst amusant. Soms zelfs hilarisch.

Anneke komt met het idee om voor de bewoners een zangkoor uit te nodigen, om die voor de bewoners van het verzorgingstehuis te komen zingen.

Hier is Gerda het natuurlijk helemaal niet mee eens. Maar ze verschijnt wel op de eerste bespreking, waarbij 2 dames van het zangkoor aanwezig zijn. Daar ontwikkelen zich weer enkele situaties, waarbij het publiek zich kan vermaken. Vooral omdat Carla weer begint over haar favoriete componist Shubert.

In het *derde bedrijf* zingt het koor een gedeelte uit hun repertoire, om daarna te vervolgen met Oud Hollandse liedjes, waarbij het publiek kan meezingen.

De auteur van dit stuk (**Peter van den Bijlaardt**) heeft nog een toneelstuk geschreven, dat tijdens het *eerste bedrijf* precies eender is als dit stuk. Maar in dit stuk komt er echter geen zangkoor aan te pas. Anneke (in dit stuk Lonneke geheten) stelt voor om een vrolijke sketch te schrijven en dat dan die middag voor de bewoners op te voeren. Ze stelt tevens voor dat het hele groepje in de sketch meespeelt. Zelf neemt ze de regie voor haar rekening. Hier is Carla (in dit stuk Gerda geheten) het natuurlijk helemaal niet mee eens. Maar ze verschijnt wel op de eerste repetitiemiddag. Daar wordt haar,

op een geraffineerde wijze de rol van de *dokter* (die héél deftig moet praten) opgedrongen.

In het *derde bedrijf* wordt de sketch opgevoerd. Er zit een vreselijk leuke clou aan het eind, waarna het stuk gelijk is afgelopen.

Dit stuk heet: ***Leuk, dat doen we...***

Hier komen 3 vrouwen en 2 mannen in voor. Tijdsduur: ca. 60 minuten

**Een vrolijk stuk
Van ca. 60 minuten**

**in 3 bedrijven
voor 5 vrouwen en 2 mannen**

Alle rollen
kunnen worden gespeeld door spelers
van **30** tot **65** jaar...!

Titel:

Zingen maakt een mens gelukkig...!

Door
Peter van den Bijllaardt

DE PERSONEN:

Ineke Aardige vrouw. Ze heeft een klein beetje de leiding van de groep vrijwilliger, die een vrolijke avond voor de bewoners gaan verzorgen. Ze probeert constant de goeie vrede te bewaren.

Jean-Marie Gemoedelijk type. Is niet gauw kwaad te krijgen. Heeft een goed gevoel voor humor. Woont bij Ineke in.

Carla Chagrijnig mens. Heeft een uitgesproken hekel aan Anneke. Keurt alles van haar af en probeert alleen maar haar eigen zin door te drijven. Ze praat een beetje deftig.

Ronnie Is vroeger danser geweest. Is daardoor extravagant gekleed en praat met een zachte slepende stem.

Anneke De jongste van het stel. Tevens de brutaalste. Woont ook bij Ineke in. Houdt ervan Carla te jennen. Goed gevoel voor humor. Heeft tijdens het eerste bedrijf de wekelijkse keukencorvee. Zij komt op het idee om een klein vriendenkoortje voor de bewoners van het verzorgingstehuis te laten zingen.

Marian Een van de koorleden. Een hele vrolijke meid.

Greet Een van de koorleden. Zij zit in het bestuur van het koor. Een serieuze meid.

Hoe ziet het TONEEL eruit...

Dit stuk leent er zich uitstekend voor om op een klein toneel gespeeld te worden. Een decor met deuren is dan ook niet nodig, men kan dit stuk gerust in de gordijnen spelen.

Tijdens het **1e en 2e bedrijf** is het tafereel een **Huiskamer!**

Na de pauze is 't het **podium van het verzorgingstehuis**. Daarom doet men er goed aan het toneel als **huiskamer** heel eenvoudig aan te kleden.

Men komt op en gaat af via de zijkant.

HUISKAMER:

Men zet aan de achterkant een klein kastje neer, waarop men

een schaal met fruit en een mooi kunstwerk zet.

Links uit het midden zet men in een halve waaier enkele gewone stoelen neer. Clubfauteuils is mooier natuurlijk, maar hou er rekening mee dat deze meubels er tijdens de pauze afgehaald moeten worden. Tussen de stoelen staat een kleine salontafel. Daarop staat een dienblad, waarop een koffiekkan en 5 kop en schotels, of bekers en melk en suiker. Naast het dienblad staat een schaaltje met koekjes. Onder de tafel liggen wat weektijdschriften en een krant.

Rechts zet men een lange staande plantenbak, die in het **derde bedrijf** (als het zangkoor aan de beurt is) een leuke entourage is.

KLEDING:

Iedereen speelt in kleding waarin men zich lekker voelt. Alleen als het belangrijk voor het stuk is geef ik een indicatie wat men in die situatie het best kan dragen.

Wanneer men geen koor laat zingen, maar zelf een koor formeert. Dan heeft iedereen kleding aan, van dezelfde kleuren. Dus allen mogen gerust iets anders dragen, zolang men maar op de combinatie van de kleuren let.

BIJZONDERHEDEN:

Anneke doet aan het begin van het 2e bedrijf een playbacknummer. Uiteraard mag ze zelf kiezen wel nummer ze doet.

Tijdens het derde bedrijf:

Jean-Marie speelt een oudere bewoner van het tehuis, die helemaal achterin de zaal staat en af en toe een opmerking maakt.

Ronnie speelt de goochelaar.

Beiden worden wat ouder gegrimeerd!

Anneke zit op de eerste rij. Zij is een van de bewoners en klaagt over alles. Alleen als de goochelaar op is gedraagt ze zich overdreven enthousiast. Ook zij wordt iets ouder gegrimeerd.

ENKELE SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

Jean-Marie zit in op een stoel. hij is gekleed in een makkelijk zittend joggingpak en dikke geitenharen sokken. Hij schenkt koffie in zijn kopje en doet er 5 schepjes suiker in, roert stevig, drinkt, trekt een vies gezicht en doet er nog een schepje bij. Roert stevig, drinkt en knikt tevreden. Deurbel. Neemt nog snel één slok en gaat af. Meteen weer op en gaat op zijn oude plek zitten.

CARLA: *(op. Is zeer smaakvol gekleed. Ze heeft een gebaksdoosje, waarin 6 petit fourtjes)* O goed, er is al koffie gezet. *(gaat zitten)*

JEAN-MARIE: Ja, natuurlijk is er koffie. *(begint koffie voor Carla in te schenken)* Ik wist toch dat jullie zouden komen. *(zet de kop voor haar neer)*

CARLA: *(kijkt, met een petit fourtje in haar hand, in het rond)* Waarom heb je geen gebaksschoteltjes?

JEAN-MARIE: Ja, ik wist toch niet dat jij gebak mee zou nemen. En zo'n klein gevalletje stop je toch in één keer in je mond.

CARLA: *(licht verontwaardigd)* Een petit fourtje stop je niet in één keer in je mond. Die zet je keurig op een gebaksschoteltje en die eet je dan met een klein vorkje. *(zucht overdreven diep)* We gaan onze dure petit fourtjes toch zeker niet met onze handen eten. *(ze zet het petit fourtje terug in het doosje. Zuchtend)* Ik ga wel even schoteltjes halen. *(af)*

JEAN-MARIE: Wat 'n gedoe om zo'n onnozel minigebakje zeg. *(pakt een petit fourtje)* Moet je zien hé?... *(zachtjes lachend)* Als je 'm niet stevig beet houdt fladdert ie weg. *(hij hapt in één keer het halve gebakje weg)*

ANNEKE: *(op. Gekleed in badjas en pluche dierenkopslippers. Haar haren overdreven in de war. Ze krabt zich woest op haar hoofd en gaapt er schaamteloos bij)* Ha lekker, koffie. *(gaat zitten en schenkt koffie in)*

JEAN-MARIE: *(beetje onhoorbaar, omdat hij zijn mond nog vol heeft)* Ja, die heb ik gezet. Terwijl het jouw beurt is van de week, schatje. De hele vaat staat ook nog op het aanrecht. *(hij stopt de rest van het petit fourtje in zijn mond)*

ANNEKE: Wat eet jij nou?

JEAN-MARIE: *(weer met volle mond)* O, niets bijzonders. Carla is langs een mini bakkertje geweest.

ANNEKE: *(ziet het gebaksdoosje en kijkt erin)* O, lekker hé. *(pakt een petit fourtje, stopt die in één keer in haar mond en gaat die flink onderuitgezakt opeten)*

JEAN-MARIE: *(schiet in de lach)* Ja zo kan je er nooit van genieten.

CARLA: *(op met 5 gebaksbordjes en vorkjes. Zo gauw ze Anneke ziet)* De keuken ziet er weer vréééselijk uit. *(tot Jean-Marie)* Zij heeft zeker weer weekcorvee? Deze schoteltjes heb ik eerst moeten afwassen. *(ziet dan de volle mond van Anneke. Grote ogen)* Jij hebt toch niet aan mijn petit fourtjes gezeten hè? *(kijkt tijdens deze zin in het doosje en kijkt Jean-Marie met grote ogen aan)* Heb jij haar 2 van deze heerlijke petit fourtjes op laten eten, Jean-Marie?

ANNEKE: *(schudt verontwaardigd haar hoofd en begint te slikken. Dan, nog steeds ietsje onhoorbaar)* Ik heb er maar één op hoor.

JEAN-MARIE: *(als Carla hem vragend aankijkt steekt hij met een gemaakt beschaamd gezicht zijn vinger omhoog)* En ik heb die andere genomen, Carla.

CARLA: *(zucht overdreven)* Maar kon je dan niet wachten tot ik met de schoteltjes terug was? *(ze gaat zitten, zet een petit fourtje op een schoteltje en twijfelt, zet hem dan weer terug in de doos en zet een ander op het schoteltje)* Of zal ik... *(wijst in het doosje, trekt een ongeduldig gezicht)* Hè, ik vind 't maar moeilijk hoor.

ANNEKE: Nou, ik niet. Ik vind ze allemaal even lekker.

CARLA: *(als Anneke weer in de doos wil graaien schuift ze het doosje bij haar vandaan)* Jij hébt er al een gehad.

ANNEKE: Op één been kan een mens niet lopen. *(ze doet nu moeite bij het doosje te komen)*

CARLA: *(verschuift het zo onhandig dat het op de grond valt. En omdat ze het deksel heeft opengelaten rolt er (mínstens...?) één uit. Ze is nu laaiend)* Moet je nou toch eens zien, nu liggen ze op de grond en dat is allemaal jou schuld.

ANNEKE: Míjn schuld? Jij bent zo bijdehand die doos op de grond te duvelen hoor, ík niet!

CARLA: *(stemverheffing)* Maar omdat jij zo hebberig bent er nog een te willen.

INEKE: *(komt tegelijk met deze zin op en gaat er dwars doorheen. Ze heeft iets gemakkelijk aan. In haar handen heeft ze een doos met tompoezen)* Wat is hier nou allemaal aan de hand?

CARLA: Anneke heeft mijn petit fourtjes op de grond gegooid.

ANNEKE: Helemaal niet, dat heeft ze zelf gedaan.

INEKE: Ik ben net in de keuken geweest, Anneke.

ANNEKE: *(overdreven luchtig)* O ja? Én... genoten van het uitzicht?

INEKE: Nee, helemaal niet. Kan jij je nog herinneren wat we hebben afgesproken toen jij hier bij ons kwam wonen?

ANNEKE: Ja, dat ik ook een deel van de kosten op me zou nemen.

JEAN-MARIE: *(lacht zachtjes)* Ik ben bang dat Ineke iets anders bedoelt, lieverd.

CARLA: Ja, en ik denk dat dat met het weekcorvee te maken heeft.
(kijkt Ineke vragend aan)

INEKE: Inderdaad. De afspraak is dat degene die weekcorvee heeft er voor zorgt dat iedereen de volgende morgen kan pakken wat hij wil.

ANNEKE: Nou, dat kan hij toch.

INEKE: Ja, maar het moet dan wel schoon zijn.

ANNEKE: O dat. Ja, wie daar op let is een kniesoor. Weet je wat, als ik m'n koffie op heb ga ik aan de vaat beginnen. Zonder koffie 's ochtends ben ik maar een half mens. *(wijst)* Is dat gebak?

INEKE: Ja, ik heb tompoezen voor bij de koffie gehaald. *(kijkt Carla glimlachend aan)* Maar er is me al iemand voor geweest.

CARLA: *(beetje verongelijkt)* Ja, ik dacht, ik breng wat lekkers mee.

ANNEKE: O, ik ben dól op tompoezen. *(ze wil de doos van Ineke afpakken)*

INEKE: Niets daarvan. Jij drinkt razendsnel je koffie op en gaat die bende in de keuken opruimen.

ANNEKE: Belóófd! *(pakt het - op de grond liggende - petit fourtje op en gaat weer zitten. Ze plukt de 'haartjes' en 'vuiltjes' er vanaf en neemt een flinke hap)*

INEKE: Waarom ligt dat gebakje op de grónd? *(ze zet de doos op tafel en gaat zitten. Jean-Marie schenkt intussen koffie voor haar in)*

CARLA: *(nog steeds kwaad)* Ja, dat moet je aan die meid daar vragen. *(ze pakt nu pas het doosje op, gaat zitten en houdt het Ineke voor)* Wil je er een?

INEKE: Hebben die op de grond gelegen?

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

RONNIE: *(samen met Ineke op, die weer op haar oude plek gaat zitten)* O lekker, koffie. Daar ben ik écht wel aan toe. *(gaat zitten. Jean-Marie zet de kop voor hem neer)* En d'r is gebak bij zie ik. *(pakt de doos met tompoezen)* O, lekker tompoezen. Daar ben ik dol op. Mag ik d'r een?

INEKE: Ja natuurlijk, ze staan ervoor. *(Ronnie zet er een op een schoteltje)*

CARLA: *(is lichtjes gepikeerd)* Ik heb petit fourtjes meegenomen, Ronnie. *(wijst naar de petit fourtjes)*

RONNIE: O, dat ziet er ook al zo lekker uit. *(zachtjes lachend)* Die

neem ik bij mijn tweede kopje. *(hij likt eerst de room van de tompoes, trekt dan de bovenkant er vanaf en begint er dan heel voorzichtig van te eten)*

INEKE: *(terwijl Ronnie daar mee bezig is)* Nou jongens, vertel op, heeft één van jullie al een goed idee?

RONNIE: *(die net een hap wilde nemen)* Je doelt op de feestmiddag, neem ik aan.

INEKE: Ja, waar anders op? Daar zitten we hier voor.

RONNIE: Nee, ik heb nog geen goed idee. *(neemt weer een flinke hap)*

INEKE: We moeten er wel een leuk middagje van maken hoor. *(zucht)* Als jullie helemaal geen enkel idee hebben, weet ik het ook niet meer.

JEAN-MARIE: Heb jij dan een goed idee?

INEKE: Nou eh... nee, niet echt. *(iets feller)* Maar ik ben er wel de hele week mee bezig geweest.

CARLA: Ik stel voor dat ik een mooi gedicht declameer. *(Anneke begint meteen hard te kreunen. Carla kijkt haar nijdig aan en snuift verontwaardigd)* Dat heb ik vorig jaar ook gedaan en daar werd heel hard voor geapplaudisseerd.

ANNEKE: Ja, dat kwam omdat jij de eerste was die wat deed. Dan klappen de bewoners altijd enthousiast.

RONNIE: Als we nou eens een koortje uitnodigen die leuke liedjes voor de bewoners kan zingen?

ANNEKE: Ja, d's 'n goed idee. *(begint heel vals het lied: 'ALLE DUIVEN OP DE DAM, 'SJA-LA-LA-LÍE -SJA-LA-LA-LÁ' - te zingen)*

CARLA: *(kijkt haar verbijsterd aan. Ineke schiet in de lach. Ronnie proest het uit en slaat meteen zijn hand voor de mond, omdat die vol met 'tompoes' zit... Carla kijkt de anderen zuchtend en met een geïrriteerd uiterlijk aan. Bij de laatste 'SJA-LA-LA-LÍE - SJA-LA-LA-LÁ' grijpt ze in)* Ja, dit kunnen we de bewoners natuurlijk nooit aandoen.

ANNEKE: En waarom dan wel niet?

CARLA: *(sluit heel even hooghartig haar ogen)* Dit soort liedjes zijn véééél te ordinair. *(ze kijkt Ineke aan)* Dat vind jij toch ook zeker, mag ik hopen?

INEKE: Nou... 't is wel de bedoeling dat de bewoners van het verzorgingshuis zich die middag vermaken hoor. En misschien vinden ze het wel leuk als ze met dit soort liedjes mee kunnen zingen.

ANNEKE: Ja, dan beginnen wij en dan zingen de bewoners zeker

met ons mee. *(begint weer heel vals het lied: 'ALLE DUIVEN OP DE DAM, 'SJA-LA-LA-LÍE -SJA-LA-LA-LÁ' - te zingen. Nu zingen Jean-Marie en Ronnie ook mee. Ineke een beetje aarzelend)*

CARLA: Ja, als de bespreking op deze manier doorgaat stap ik maar weer op. *(maakt aanstalten op te staan)*

INEKE: Hè, Carla doe nou niet zo vervelend. Jij bent zo gauw op je teentjes getrapt.

ANNEKE: Ja, dat is mij de laatste tijd ook opgevallen.

RONNIE: *(buigt zich naar de voeten van Carla)* Ja, laat je teentjes eens zien Carla, zijn die echt zo lang? *(ledereen lacht, behalve Carla, die nog wat zuur kijkt)*

INEKE: Nou, kom op Carla, lach nou toch mee. Het hoeft toch allemaal niet zo serieus te gaan.

CARLA: Nou, dat had ik liever wel. Zo komt er van die middag niets terecht. En zit ik hier mijn kostbare tijd te verdoen.

INEKE: Vertel ons dan wat jij, buiten het declameren van jouw gedichten nog meer wil doen?

CARLA: Nou... *(ze haalt diep adem en kijkt daarbij Carla, Ronnie en Jean-Marie aan)*

ANNEKE: Ja, houdt het vooral spannend.

CARLA: *(kijkt Anneke vernietigend aan. Dan kijkt ze weer naar Ronnie, Jean-Marie en Carla)* Wat we wel kunnen doen is... Shubert voor ze zingen. Ik heb thuis prachtige liederen van Shubert liggen.

ANNEKE: *(sluit haar ogen en kreunt nu overdreven hard)* Als ik het niet dacht.

RONNIE: Ik wil me er natuurlijk niet mee bemoeien schat, maar moet je voor zoiets niet een beetje muzikaal geschoold zijn?

CARLA: *(hooghartig, met heel even gesloten ogen)* Onzin. Ik kan het toch ook.

JEAN-MARIE: Ja, maar jij hebt op het conservatorium gezeten.

INEKE: Op mij hoeven jullie niet te rekenen, want ik kan al helemaal niet zingen.

CARLA: Geeft niks. De meeste bewoners van het tehuis zijn zo doof als een kwartel. En we gaan natuurlijk oefenen. Eerst met muziek op mijn CD speler en op de avond zelf moeten we natuurlijk een klein kamerorkestje inhuren.

INEKE: *(met nadruk)* Lieve schat?... Heb jij éinig idee wat zo'n kléin kamerorkestje voor zo'n middag vraagt?

CARLA: Och, met dat soort mensen valt te praten.

INEKE: Carla... *(ze kijkt haar doordringend aan)* er ís... helemaal geen geld voor die feestmiddag.

CARLA: Ja, en dat vind ik me toch raar! Als je toch een gezellig middagje voor je bewoners wil houden dan heb je daar toch een bepaald bedrag voor over.

INEKE: Maar ze hebben daar in dat tehuis helemaal geen geld Carla. Als er daar iets kapot gaat moeten ze alle endjes aan elkaar knopen om het te laten repareren. En iets nieuws kopen is er al helemaal niet bij.

JEAN-MARIE: Ik kan natuurlijk een paar vrolijke deuntjes op mijn blokfluit blazen.

INEKE: Maar dat heb je vorig jaar ook al gedaan Jean-Marie.

CARLA: Ja en daar waren die bewoners helemaal niet blij mee.

ANNEKE: Nee, toen jij je versjes stond op te zeggen, toen stonden ze te dansen en te juichen van plezier.

CARLA: *(is zwaar beledigd)* Ik zég mijn verzen niet op en d'r werd heel behoorlijk voor mijn voordrachten geapplaudisseerd.

ANNEKE: *(iets zachter, maar wel hoorbaar)* Ja, uit beleefdheid. *(Ronnie schiet meteen weer in de lach en houdt zijn hand voor zijn mond. Carla wil reageren, maar bedenkt zich)*

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

INEKE: Goed dan. Vertel ons je goeie idee dan maar Anneke. *(Carla snuift overdreven hard)*

ANNEKE: *(kijkt Carla heel even vernietigend aan en is dan meteen weer vrolijk. Slikt overdreven een stuk tompoes weg)* Als we nu eens een zangkoortje op lieten treden?

CARLA: *(trekt een vreselijk vies gezicht)* Een zángkoortje?

ANNEKE: Ik zit hier wat uit te leggen Ineke. *(met grote vragende ogen)* Gaat mevrouw hier, er de hele tijd doorheen zitten kletsen?

INEKE: Laat Anneke uitvertellen Carla. *(Carla snuift weer hard)* Hoe bedoel je een zangkoortje?

ANNEKE: Nou... je weet toch wel wat een zangkoor is?

INEKE: *(ongeduldig)* Ja, ik weet wel wat een zangkoor is, maar wat wil je daar dan mee?

ANNEKE: Nou gewoon... Zij treden die middag op voor onze bewoners en zingen dan.

RONNIE: Ja, dat lijkt me logisch. Een zangkoor zingt. Die gaan geen gore moppen lopen vertellen.

JEAN-MARIE: Ik denk dat ik wel weet wat Anneke bedoelt.

CARLA: Nou, dan mag jij me dat even uitleggen Jean-Marie.

JEAN-MARIE: Anneke wil een zangkoor... Ken jij een zangkoor?

ANNEKE: Ik ken er 2 die zingen. Daarmee zit ik op een kleiclubje.

RONNIE: Zit jij op een kleiclubje?

ANNEKE: Ja, wat is daar zo vreemd aan. Da's heel gezellig hoor.

RONNIE: O, maar ik keur het niet af hoor. Ik ben alleen een beetje verbaasd.

CARLA: Ja, hebben we het nu over een zangkoor of een kleiclubje?

RONNIE: Goh, leuk hoor. Ik heb vroeger toen ik nog jong was heel vaak met klei gespeeld.

CARLA: Ja, als kind kan dat heel leuk zijn. Maar als volwassen vrouw ga je toch niet meer met klei spelen.

ANNEKE: *(zwaar gepikeerd. Tot Carla)* Wij spelen er ook niet mee wijsneus, wij maken daar hele mooie kunstzinnige dingen mee.

CARLA: *(Carla snuift weer heel hard)* Ja, dat zal wel.

ANNEKE: *(nu nóg meer gepikeerd)* Ja, dat zal wel já! *(tot Ineke)* Moet dat negatieve mens erbij blijven Ineke?

CARLA: Nou ja, zeg.

INEKE: Anneke heeft wel een beetje gelijk Carla. Jij kan soms heel erg negatief uit de hoek komen. *(Carla kijkt Ineke nijdig aan en gaat verzitten)*

RONNIE: Dat vind ik ook. *(draait zich naar Anneke toe. Uitermate vrolijk)* Wat maken jullie dan zo allemaal van je klei?

ANNEKE: O, we hebben een vrouw in ons gezelschap, die is heel creatief. Op het moment maakt ze hele mooie vogeltjes. Als je daar naar kijkt, dan is het een wonder dat ze niet zomaar door ons lokaal gaan vliegen. En er is een dame die buitenaardse wezens maakt, die er heel grappig uitzien.

CARLA: *(beetje bokkig)* Buitenaardse wezens? Wat zijn dat?

RONNIE: Aliens Carla.

CARLA: Hóé?

RONNIE: Wezens die van een andere planeet komen.

CARLA: Hè? Van wáár dan?

ANNEKE: Van Venus, nou goed.

ENKELE SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

Men hoort Anneke achter het **DOEK** zingen. (het nummer mag zij zelf uitzoeken) Maar het moet wel een wild rock and roll nummer zijn! Ze zingt hard en ontzettend vals...! Ze gaat, terwijl het **DOEK** langzaam open gaat door met haar nummer. (ze is gekleed in spijkerbroek en T-shirt, waarop een grappige afbeelding staat) Ze heeft een grote dikke (half afgekloven...) kaneelstok in haar hand, die ze als microfoon gebruikt.

Jean-Marie komt na zo'n 45 seconden op. Ander joggingpak aan. Hij kijkt even verbaasd naar Anneke en zet dan in één keer de muziek uit.

ANNEKE: *(Stopt gelijk met zingen en kijkt hem verontwaardigd aan)*
Wat doe jij nou?

JEAN-MARIE: Ik zet die herrie af.

ANNEKE: *(nog steeds verontwaardigd)* Maar ik ben aan het oefenen.
(Jean-Marie kijkt haar niet begrijpend aan) Ja, als er iets uitvalt.

JEAN-MARIE: *(begrijpt er niets van)* Als er iets...úitvalt?

ANNEKE: Já! Op die feestmiddag.

JEAN-MARIE: En daar ben jij voor aan het oefenen. *(Anneke knikt hem met een brede grijns toe. Hij snapt het nog steeds niet en zegt onnozel)* Voor het geval... als er wat eh... uitvalt.

ANNEKE: *(wijst Jean-Marie met haar kaneelstok aan)* Júist! Jij hebt 't helemaal door. Nou zet die muziek weer aan.

JEAN-MARIE: Nee, ik zet de muziek pas weer aan als jij me hebt uitgelegd waar je het over hebt. *(gaat zitten)*

ANNEKE: Snap je dat nou écht niet? Als er iets uitvalt val ik ín. *(Jean-Marie knikt met een uiterlijk van: ja-hoor-het-is-goed-met-je)* Als er bijvoorbeeld iemand opeens ziek wordt. En diegene kan die middag niet. Dan val ik voor die persoon in. *(brede grijns)* Zodat die mensen toch nog een leuke middag hebben, begrijp je? Vind je dat geen geweldig goed idee van me? *(gaat zitten en knauwt van de kaneelstok)*

JEAN-MARIE: Nóu! 't Is dat ik zit anders begon ik meteen te dansen van plezier.

ANNEKE: Ja, dat hoeft nou ook weer niet.

JEAN-MARIE: En denk jij dat die bewoners van dat tehuis dat leuk vinden? Dat jij daar gaat staan krijsen met een kaneelstok in je hand?

ANNEKE: Natuurlijk. Dit was vroeger een enorm populair nummer.

JEAN-MARIE: *(zwaar zuchtend)* Ik bedoel niet het nummer, ik bedoel dat jij gaat staan te krijsen. Weet Ineke dit eigenlijk al?

ANNEKE: *(grote grijns)* Nee, is nog 'n verrassing voor d'r.

JEAN-MARIE: *(geamuseerd)* Voor het geval er iemand uitvalt.

ANNEKE: Já! Dus... *(vinger overdreven tegen haar lippen)* niets zeggen, hè.

JEAN-MARIE: *(geamuseerd)* Als jij nu thee voor mij gaat zetten dan beloof ik hier niemand iets over te vertellen.

ANNEKE: Ja zeg, mijn keukencorvee zit erop. Deze week is Ineke aan de beurt.

JEAN-MARIE: Daarom kan je toch nog wel thee gaan zetten. Ik doe dat zo vaak als anderen keukencorvee hebben. *(zucht)* Ja, laat maar. Als je zo enthousiast bent hoeft het voor mij niet meer. *(wil op gaan staan)*

INEKE: *(op. Gekleed in lekker zittende kleding. Dienblad in haar handen. Waarop een theekan en theeglazen. Ernaast een schaal met bonbons)* Ik heb maar gelijk thee gezet.

ANNEKE: Goh, dat wilde ik net gaan doen. *(Jean-Marie gooit zijn pupillen omhoog en zucht overdreven diep)*

INEKE: Nou, dan ben je net te laat. *(deurbel)* Maar je mag wel open gaan doen.

ANNEKE: *(Anneke zucht diep en staat op)* Ik moet hier in huis ook alles doen. *(af)*

JEAN-MARIE: Ik ben benieuwd of Carla komt.

INEKE: *(is de thee aan het inschenken)* O, die komt wel hoor.

JEAN-MARIE: Waarom ben je daar zo zeker van?

INEKE: Ik ken die tante. Die wil gewoon niets missen.

RONNIE: *(op. Weer extravagant gekleed)* Wie wil niets missen?

JEAN-MARIE: Carla.

RONNIE: *(terwijl hij gaat zitten)* Komt ze?

INEKE: Ja natuurlijk. Waarom zou ze niet komen?

RONNIE: Nou, ze was toch zó kwaad vorige week.

INEKE: Carla is al kwaad als er een klein stukje zoom in haar rok loshangt. Daar moet je geen aandacht aan besteden.

ANNEKE: *(op met glas cola in haar hand)* Zeg Ineke, waar heb jij de cognac gezet?

INEKE: Die heb ik verstoep.

ANNEKE: *(grote ogen)* Waarom in vredesnaam?

INEKE: Omdat ik niet wil dat jij vanmiddag sterke drank drinkt liefje.

ANNEKE: *(beetje klagend)* Maar ik wil alleen maar een klein scheutje in mijn cola doen.

JEAN-MARIE: In cola moet je geen cognac doen, maar vieux.

ANNEKE: Ja, ik ga m'n cola lopen verpesten met vieux. Kom op nou Ineke, ik neem echt maar een heel klein scheutje.

INEKE: Ja, ik ken die kleine scheutjes van jou. Zo meteen komen je vriendinnen en dan wil ik dat je nuchter bent.

ANNEKE: Dat zijn geen vriendinnen van mij hoor. Ik zit alleen maar in hun kleiclubje.

INEKE: Nou ja, je begrijpt wat ik bedoel. We moeten die dames een goeie indruk geven.

RONNIE: Daar ben ik het volledig mee eens.

ANNEKE: *(beetje klagend)* Maar ik hou helemaal niet van cola als er

niks in zit.

JEAN-MARIE: Hoe heten die meiden eigenlijk?

INEKE: Ja, ik vergeet die namen ook steeds. *(Ineke en Jean-Marie kijken Anneke vragend aan)*

ANNEKE: Als jij me niet vertelt waar je de cognac hebt verstopt zeg ik ook niet hoe ze heten. Dat vraag je ze dat maar als ze voor je neus staan.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET TWEDE BEDRIJF

RONNIE: Dat kan niet hoor. Da's geen gezicht, die zuurstok daar op tafel. Als die 2 dames, waar we de namen niet van kennen straks binnen komen is dat geen gezicht.

ANNEKE: Nou, dan haal je hem toch weg.

INEKE: Ja, nou is het leuk geweest Anneke. Je haalt die zuurstok daar weg en je vertelt ons hoe die dames van dat zangkoor heten.

ANNEKE: *(bokkend)* Het is geen zuurstok, het is een kaneelstok.

RONNIE: Maakt niet uit, het is geen gezicht, dat ding daar op tafel.

INEKE: Ik vraag het je nog maar één keer Anneke.

ANNEKE: *(deurbel)* Te laat! Ze staan al voor de deur.

INEKE: Ik doe wel open. *(zet snel haar theeglas op tafel, pakt de kaneelstok en loopt naar de deur)*

ANNEKE: Ze heten Marian en Greet. *(Ineke af)*

RONNIE: O, nou weet ik het weer. En Greet was de vrolijkste van de twee hè?

ANNEKE: Nee dat is Marian. Greet is heel serieus.

RONNIE: *(vinger eigenwijs omhoog)* Marian is de lachebek. Niet vergeten Ronnie.

ANNEKE: *Kijkt recht de zaal in, met overdreven grote ogen. Dan staat ze, met de cola in haar hand houdend snel op en doet gehurkt het deurtje van het dressoir open en haalt daar wat dingen uit die ze naast zich op de grond zet.*

JEAN-MARIE: Jongens, laten we wel aardig voor ze zijn hè?

RONNIE: Wat geeft jou de indruk dat we dat niet zullen zijn?

JEAN-MARIE: Ja, jou en Anneke kennende. Jullie kunnen af en toe van die sarcastische opmerkingen maken en dat is nu even niet de bedoeling. We moeten die 2 meiden zover krijgen dat ze voor heel weinig geld die middag met hun koortje komen zingen

INEKE: *(komt binnen, met vlak achter zich Marian en Greet)* Jongens, mag ik jullie even voorstellen aan...

ANNEKE: *(overdreven luchtig, de zinnen snel na elkaar uitsprekend)* O, Ineke weet jij waar de cognac staat? Ik wil er wat van in mijn

cola doen. O dag Marian en Greet, hebben jullie het kunnen vinden?

GREET: Ja hoor, ik heb een heel goed navigatiesysteem.

ANNEKE: O, wat handig. Nou, Ineke, waar staat die cognac nou, ik kan hem nergens vinden?

INEKE: *(overdreven aardig)* De cognac is op liefje. Die heb je gisteravond opgemaakt. Weet je dat niet meer? *(Anneke gooit woest wat buiten het dressoir staat in het kastje en doet woest het deurtje dicht. Ineke stelt de dames aan Jean-Marie en Ronnie voor. Ze geven elkaar handen)* Ga zitten. *(ze gaat zelf ook zitten en houdt de theekan omhoog)* Willen jullie thee?

GREET: O lekker. 2 schepjes suiker erin graag. *(Ineke doet dat)*

MARIAN: Nee dank je, ik geen thee. Ik lust ook wel een cola Anneke.

ANNEKE: Púúr?

MARIAN: *(lachend)* Nou, liever met een scheutje cognac, maar dat is er niet meer hoor ik net. *(lacht schaterend)*

ANNEKE: Nou, in dit huis komt het wel eens voor dat Ineke zich ineens herinnert dat er ergens in een hoekje nog wel een fles cognac staat, waar nog een klein beetje in zit.

INEKE: *(kijkt van Marian naar Anneke en begint te lachen)* Nou je het zegt... ik herinner me ineens, dat ik gisteren een fles cognac in een keukenkastje tegen kwam, vlak achter de Muesli.

ANNEKE: *(met veel 'drama' in haar stem)* Zie je nou wel. En dat komt hier zo vaak voor Marian. Ineens staat er dan achter iets op een of andere plank, of in een of ander kastje. *(vinger eigenwijs omhoog)* En dat is dan íets wat we héééél hard nodig hebben. Zo wonderlijk. Ik ga een hele lekkere cola voor je klaarmaken Marian. *(met haar cola af)*

INEKE: *(geeft Greet haar thee aan)* Alsjeblieft. Als je een koekje wil, pak je maar. *Wil er nog iemand anders thee?*

JEAN-MARIE: Nee, ik niet meer, dank je wel. *(overdreven opgewekt)* Dus jullie zitten op een zangkoor.

GREET: Ja. Ik zit er al meer dan 10 jaar op en Marian is er vorig jaar bijgekomen.

INEKE: *(deurbel)* O, dat zal Carla zijn. *(staat op en af)*

RONNIE: Carla is ook een vrijwilliger voor het verzorgingstehuis.

MARIAN: Ja, dat heeft Anneke ons allemaal verteld. *(zachtjes lachend)* Wij weten al een heleboel over jullie.

RONNIE: O ja, die meid is gek op roddelen.

GREET: Och, roddelen. Ze heeft ons verteld dat jullie allemaal vrijwilligers zijn. Is dat niet zwaar? Zo met al die ouwe mensjes de hele dag? Die de hele dag door van alles van jullie willen?

RONNIE: Nou, dat valt wel mee hoor. Zoveel willen ze niet.

JEAN-MARIE: Nou, nou Ronnie, sommigen laten je toch zo af en toe behoorlijk wat lopen.

RONNIE: Wees blij dát je kan lopen. Sommige inwoners zouden zo met je willen ruilen hoor. *(moet hier schaterend om lachen)*

MARIAN: *(lacht zachtjes met hem mee)* Nou, ik vind het een hele opgave hoor. Hoewel, als ik het zou doen zou ik ze de hele dag aan het lachen maken. Want lachen is gezond voor een mens.

RONNIE: En zo is dat. *(pakt het schaalpje met bonbon)* Neem een bonbon meid.

MARIAN: *(pakt lachend een bonbon van het schaalpje)* Waarom niet. Lijnen doen we volgende week pas. *(moet hier schaterend om lachen. De anderen lachen met haar mee)*

INEKE: *(komt samen met Carla op. Carla kijkt achterdochtig naar de lachende personen)* Mag ik jullie even aan Carla voorstellen? *(ze doet dat en ze geven elkaar handen)* Ga zitten dan krijg je ook thee van me.

ANNEKE: *(op met 2 glazen cola. Ze negeert Carla volledig, geeft een glas aan Marian)* Ik heb er maar een klein scheutje cognac ingedaan, anders krijgen we op onze kop van overste Ineke. *(iedereen lacht, behalve Carla)*

MARIAN: Dank je. *(neemt een slokje en knikt goedkeurend)* Precies de goeie dosis. Lekker.

JEAN-MARIE: Ga zitten Anneke, dan kunnen we beginnen. *(zo gauw Anneke zit)* Nou Ineke, vertel op.

INEKE: *(schiet in de lach)* Nou, vertel op. Laten we eerst de dames vragen iets over het koor te vertellen.

ENKELE SCENES UIT HET DERDE BEDRIJF

Het licht in de zaal gaat uit en Ineke gaat voor het dichte **DOEK** staan. Ze is modern gekleed en heeft een kleurrijk feesthoedje op, waarvan het elastiekje onder haar kin zit. In haar handen heeft ze een aantal aan elkaar genieten A-viertjes.

INEKE: *(met iets hardere stem)* Mag ik even stilte, alstublieft? *(Jean-Marie staat achterin de zaal en roept met een rauwe stem)* Ja hoor, wijfie! Jij wel! *(hij is (eventueel...) wat ouder gegrimed)* *(Ineke schiet in de lach)* Dank u wel, meneer De Wind. Wel... Zoals u weet hebben we vanmiddag onze jaarlijkse feestmiddag. En ik moet zeggen, u ziet er allemaal prachtig uit met al die feestelijke hoedjes op. En ik zie dat u allemaal overheerlijke taart bij uw koffie hebt.

ANNEKE: *(die voorin de zaal zit en (eventueel...) wat ouder is gegrimeerd! zegt met een hoge zeurderige stem)* Toen ze bij mij waren, was er geen appeltaart meer.

INEKE: *(lachend)* O, maar ik ben er van overtuigd dat u een overheerlijke andere taartpunt hebt gekregen, mevrouw Pietersen.

ANNEKE: *(nóg zeurderiger)* Ja, een mokkapunt. Maar ik lust geen mokka. Ik lust alleen maar appeltaart.

INEKE: *(lacht overdreven hard)* Die mevrouw Pietersen, altijd grapjes maken.

ANNEKE: *(beetje nijdig)* Maar ik máák helemaal geen grapje.

INEKE: *(lacht nog heel even overdreven hard)* Nou ja, in ieder geval gaan we nu beginnen met het programma. En ik kan u verzekeren, dames en heren, dat deze middag weer heel erg vrolijk gaat worden. We beginnen met mevrouw Overveen van Ommeren, die voor u één van haar befaamde verzen gaat voordragen.

ANNEKE: *(weer heel erg zeurderig)* Alwéér? Nou dat wordt lache! *(Carla is intussen vanaf de zijkant opgekomen. Ze is gekleed in een prachtig mantelpakje en ook een kleurrijk feesthoedje op. Ze kijkt ontstemd naar Anneke)*

INEKE: Geeft u haar een hartelijk applaus, dames en heren. *(Carla gaat naast Ineke staan. Ze heeft een groot perkamentachtig stuk papier in haar handen. Ze buigt, zolang het applaus duurt)* Dames en heren... Mevrouw Carla Overveen van Ommeren. *(af)*

CARLA: *(de éérste zin: HET IS GELÚKKIG WEER MEI... zegt ze 'normaal' op. Het vers draagt ze ontzettend overdreven declamerend voor. Ze schraapt vooraf overdreven haar keel)*

O, wat scheen hij toch vrolijk en blij...

De zon en wij... waren opgetogen en blij...

De regen had ook zóóóóó lang gekletterd...

En het was alweer zóóóóó lang geleden dat de vogels hadden geschetterd...

Maar... het was nu éindelijk mei...

En de mensen... En álle vogels waren weer... blij...

(stilte in de zaal): Het is uit, er mag geklapt worden. *(Carla buigt, zolang het applaus duurt)*

INEKE: *(gaat naast Carla staan)* Nou, zegt u nou eens eerlijk, was dat nou niet mooi.

ANNEKE: *(weer met dat zeurderige stemmetje)* Ik vond d'r geen móer an. Wanneer komt meneer Appel? *(Carla snuift hard en loopt met een nijdig gezicht af)*

INEKE: *(weer iets te hard lachend)* Daar wilde ik net over beginnen. Meneer Appel heeft weer toegezegd enkele van zijn

wonderbaarlijke tovertrucs aan u te vertonen.

ANNEKE: *(gaat staan en klapt hard in haar handen)* Lang leve meneer Appel! Hoera voor meneer Appel!

EN NA MENEER APPEL MET ZIJN GOOCHELKUNSTEN KOMT HET KOOR HET TONEEL OP. DAT EERST HUN EIGEN REPERTOIRE ZINGT EN DAARNA ENKELE OUD HOLLANDSE LIEDJES DIE HET PUBLIEK MEE KAN ZINGEN.


Alle OUD HOLLANDSE LIEDJES staan aan het eind in het toneelboekje.

Deze liedjes zijn een indicatie van de schrijver van dit stuk. Er kunnen natuurlijk ook andere liedjes worden gezongen, of eraan toegepast.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto